

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ „АКАД. СЕРГЕЙ П.КОРОЛЪОВ“

95

КОРОЛЪОВЦИ

1927

2001

2022

ЮБИЛЕЕН ВЕСТНИК

В ТОЗИ БРОЙ

ОБРЪЩЕНИЕ ОТ ИНЖ.
Е.КОСТАДИНОВА-
ДИРЕКТОР НА
УЧИЛИЩЕТО

НАШИЯТ ПАТРОН

КРАТКА ИСТОРИЯ НА
УЧИЛИЩЕТО

КОРОЛЪОВЦИ
РАЗКАЗВАТ

УЧИЛИЩЕТО ДНЕС

НАШИЯТ ПАТРОН

ОБРЪЩЕНИЕ ОТ ИНЖ. ЕЛЕНА КОСТАДИНОВА

2022 година е юбилейна за нашето училище - честваме 95 години от неговото създаване! През годините през тази свещена институция са преминали много поколения. Съдбата на стотици семейства са свързани с училището и те се гордеят с това . Истинското богатство се открива не в това, което това, което си дал.

95 години Професионална гимназия „Акад. Сергей П. Корольов“ дава най-ценното на своите ученици- знанието. Това прави училището богато. Богато с успехите, постигнати от учениците, богато с традициите, които има, богато с личностите, които е подготвило и възпитало.

Огромно благодаря на всички учители с които съм имала честта и удоволствието да работя през годините - достойни и почтени хора. На всички вас пожелавам дълголетие, все така да радвате училищната общност с присъствие и с мъдростта, която носите. И най-вече дължа благодарност на хилядите ученици, избрали нашето училище и повярвали в нас. В тях вложихме най-доброто от себе си, за да бъдат добри хора и специалисти. Искам, вярвам, знам и мога -това е мотото, което следват нашите възпитаници! Пожелавам ви благословено бъдеще и нека мотото на успеха да ви следва! Всички вие носите с чест и достойнство името на нашия патрон и с гордост се наричате „ корольовци“!

„ Ех, ако го нямаше Корольов... ” - думи на заместник-директора на американската космическа програма Уилям Патерсън. На 13 април 1961г. Патерсън и колегите му се събират на доста тъжно заседание – руснаците отново са ги изпреварили и първият космонавт в историята се нарича Юрий Гагарин, а не Алън Шепърд. В Америка свързват съветските успехи основно със Сергей Павлович Корольов - главният конструктор и двигател на космическата програма на СССР в продължение на три десетилетия. Следвайки идеите на Циолковски, нашият патрон създава ракети и космически кораби и на 12.04. 1961 г. лично ръководи първия полет на човек в Космоса!

95 - ГОДИШНАТА ИСТОРИЯ НА ЕДНО УЧИЛИЩЕ ПРЕЗ ПОГЛЕДА И СПОМЕНИТЕ НА ХОРАТА, КОИТО МИЛЕЯТ ЗА НЕГО

Историята на ПГ „Акад. Сергей П. Корольов“ започва през 1927 г. като Държавно практическо коларо-железарско училище с два отдела: „Коларо – дърводелски“ и „Ковачо – железарски“. Малко по-късно, през 1927 г. е създаден и „Тапицера-бояджийски“ отдел.

Училището започва с три класа- IV, V и VI клас, в които се обучават 40 ученици. По предварителна договореност Общината е поела ангажимент да осигури помещения, отопление и осветление, а Министерството на търговията, промишлеността и труда ще издържа училището с персонал и веществени разходи. Дупнишката община не разполага с подходящо помещение и успява да издейства за временно ползване едно от казармените помещения, в което е настанен коларо-дърводелският отдел. Днес на това място е разположен общинският пазар на града. Ковашкият отдел на училището е настанен в частно помещение. По това време в страната липсват учителски кадри за такова училище и Министерството на търговията, промишлеността и труда /МТПТ/ кани трима унгарци - Едон Дала, Ференц Бодроги и Олах Лайош. Директор е Едон Дала. През 1937-38 г. започва строеж на втори етаж на сградата, както и на кооперативни начала се изгражда и ученически стол. През 1947 г. школото е преобразувано в Държавно средно техническо училище за превозни средства. Първите момичета са приети през 1948 г.

За времето от 30.12.1948 г. до 21.06.1949 г. директор е Симеон Симеонов. Тогава за кратко време се назовава Народна смесена механотехническа гимназия и трябва да задоволи нуждите от специалисти за разработката на Бобовдолския каменовъглен басейн. Машиностроителният профил е запазен като отдел.

От 1949 г. до 1953 г. директор е Серафим Болюков. През 1951 г. Училището става Техникум по машиностроене и уредостроене със специалности „Студена обработка на металите“ и „Топла обработка на металите“. През 1962 г. Минният отдел се оформя като отделен техникум и се премества в град Бобов дол, а в Дупница се обособява Техникум по механотехника със специалности „Технология на машиностроенето – студена обработка“, „Технология на машиностроенето - топла обработка“, „Инструментално дело“ и „Двигатели с вътрешно горене“. През 1965 г. се открива и специалност „Електрообзавеждане на производството“.

От 1962 г. до 1993 г. директор на учебното заведение е инж. Олег Стефанов. През 1971 г. е открита новата учебна сграда, с 30 съвременни учебни кабинета и 6 лаборатории, а библиотеката съдържа над 23 000 тома художествена, техническа и помощна литература.

През 1977 г. във връзка с 50 годишнината на ТМТ той е награден с орден „Кирил и Методий“ - първа степен и е удостоен да носи името на акад. Сергей П. Корольов по предложение на Крум Чивиев.

През 1982 г. се открива нова специалност - „Промислена електроника“, а техникумът става Техникум по механо-електротехника.

През 1993 г. директор става инж. Иван Фулев. Откриват се нови специалности- „Машини и апарати в химическата промишленост“, „Машини и съоръжения в леката промишленост - в шевното производство“, „Икономика на промишлеността“, „Икономическа информатика“, „Топлинна и хладилна техника - хладилна техника“, „Автомобили и кари“, „Електронна техника - промишлена електроника“. Някои от специалностите са с интензивно изучаване на чужд език. През този период се осъществява сливане на училището с ПГ по машиностроене.

От 2009 г. директор е инж. Елена Костадинова, а през 2011 г. се откриват специалностите „Митническа и данъчна администрация“ и „Топлотехника - топлинна, хладилна, вентилационна и климатична“.

КОРОЛЪОВЦИ РАЗКАЗВАТ

СПОМЕНИ ОТ УЧИЛИЩЕ

ИНЖ. ОЛЕГ СТЕФАНОВ – ДЪЛГОГОДИШЕН ДИРЕКТОР

Постъпих на работа като директор на Механотехникума на 18.10.1962 г. и останах на този пост до месец ноември 1993 г.- цели 31 години! Това, което беше характерно за моето ръководство на училището, е , че успях да създам един екип от съмишленици и приятели в лицето на заместник-директора по учебната част г-н Банев и заместник -директора по производствената част г- н Вътев, а по- късно и г-н Андонов. Учителският колектив беше едно невероятно съчетание на преподаватели с богат опит и млади учители , които бяха обединени от желанието да дадат знания и практически умения на младите хора.

Само за три години – 1965- 1968 г. , за нуждите на практическото обучение на учениците успяхме да изградим пет халета - по леярство, ковачество и заварки, стругарство, шлосерство и за ремонт на автомобили. По това време в страната много бавно и трудно се извършваше всяко строителство, свързано с образованието, и затова смятам, че това, което ние успяхме да направим, е истински голям успех! Проектирането на работилниците и на учебната сграда успяхме да осигурим със собствени средства. Учениците ни не само се обучаваха, но и произвеждаха училищна продукция за нуждите на много предприятия в страната, включително стругове, пренавиване на електромотори и др. Дори електроинсталацията на голямата сграда на „ Пътни строежи“ бе направена от нашите учители и ученици. По инициатива на Йордан Петков- завеждащ професионалното образование и служител в Министерството на народната просвета, се заехме с реализирането и на другата важна цел - построяването на новата учебна сграда. За нея вече имахме изготвени строителни планове. Само за три години /1969- 1971 г./ се изгради целият учебен комплекс, в който вие и досега учите- учебна сграда, работилници и физкултурен салон.

Нашите учители се стремяха се да въвеждат нови методи на преподаване и заедно с учениците изработваха много учебни материали за онагледяване на учебния процес. Практическата подготовка бе на много високо ниво и учениците намираха успешна реализация след завършването си.

Едно от бележитите събития за нашето училище беше и случайната ни среща с дъщерята на нашия патрон – Наташа Корольова. Като лекар тя бе пристигнала в България по служебни дела. Като разбрала, че в България има училище, което носи името на баща ѝ, тя пожела да се свърже с нас и успя да ни посети. Срещите с нея се превърнаха в традиция и през годините тя неколкократно идваше в училището с внучката и правнучката на акад. Корольов. Наред с Наташа Корольова при едно от идванията ѝ пристигна и първият български космонавт Георги Иванов. Това бе голяма чест за училището и нарекохме учебните ни работилници „Завод“ на името на първия български космонавт. Георги Иванов също е бил гост на училището ни вече няколко пъти и тези срещи са незабравими за учителите и учениците ни.

Спомените идват и ме връщат назад в годините, пълни с много, много събития и паметни моменти. Но кое сега е важно? Важното е, че и до днес, вече 95 години , училището продължава да съществува и с гордост да носи името на академик Королов. Малко са професионалните учебни заведения в страната, които могат да се похвалят с такова дълго съществуване!

Днес учебната сграда е обновена след дългоочаквания ремонт и вие имате модерни кабинети и работилници, в които да усвоявате избраните професии. А нашите пенсионирани учители милеят все още за училището и продължават да се интересуват от неговите нужди и успехи. До днес те продължават да поддържат своите приятелски отношения и заедно да отбелязват празниците, свързани с просветата.

На вас, които ще чествате 95-та годишнина, искам да пожелаая нови успехи, да пазите и укрепвате базата, която е създадена с ентузиазма и усилията на поколения учители и ученици! Пожелавам ви да достигнете още по- високи върхове, да продължите да издигате авторитета на ПГ „ Акад. Сергей П. Корольов“ и с гордост да посрещнете и 100- годишният юбилей на нашето училище!

АНТОНИ СТОЯНОВ – ВИПУСК 1987

Още в първия учебен ден в ТМЕТ „Акад. С. П. Корольов“ ме поразиха изключителният ред и дисциплината. Нямаше празна минута- всеки правеше нещо и не можеше да се види някой просто да се „шляе“. Всеки учител като че ли смяташе, че неговият предмет е най-важен. Попаднахме в един нов свят,

който се движеше на свръхзвукова скорост. Бяхме впечатлени от музея на космонавтиката на втория етаж, където се запознахме с историята на училището. През 1986 г. училището беше посетено от японска делегация, която беше дошла да види чудото на „Комсомолския завод“.

Безкрайните бригади и военното обучение ни помогнаха да се научим да изпълняваме норми и да работим успешно в екип, както и да се забавляваме.

Спомням си, че от цяла Югозападна България идваха да се учат младежи и девойки, столът предлагаше вкусна и разнообразна храна, а баничарницата до моста предлагаше топли банички с боза. Ходехме облечени с костюми - с петлици във вид на мълнии, които ни повдигаха самочувствието и печелеха одобрението на гражданите.

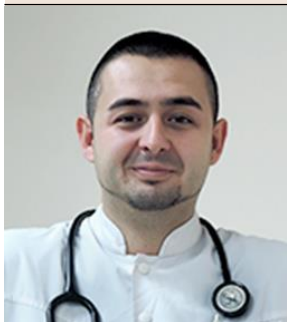
Всяка сутрин провеждахме утринна гимнастика, а

закъснелите правеха 20 обиколки на училището.

През 2015/16 година в базата на най-добрия университет в света по технологии-МІТ in Boston/USA/ динамиката и обстановката много ми напомниха на базата в „комсомолския завод“ на ТМЕТ, където в часовете по практика по „Електрически машини“ се влизаше с бели престилки и всичко беше подредено като в музей. В часовете по математика пък г-н Ракиджийски не даваше и 1 минута отдых, по 4 човека излизаха на дъската, а останалите очакваха всеки момент да излязат и те. За последните 5 минути даваше контролно задача плус доказателство на теорема. Любимите му изрази бяха „Време няма“ и „Компромис няма“.

Рядко осъствахме по болест, в свободните часове играехме футбол или волейбол, правехме шампионати по сантасе и белот. Дори и шегите бяха изключително интелигентни. Между първия и втория етаж имаше табла на бивши успели ученици - отличници. Не скривам, че много желях един ден и аз да съм на тази стена и, разбира се, това стана.

Пожелавам славата на това прекрасно учебно заведение на световно ниво да се завърне и както хубаво е реновирана сградата, така и учебният завод да се възобнови.

Д-Р НИКОЛАЙ СЕРАФИМОВ – КАРДИОЛОГ И ИНВАЗИВЕН КАРДИОЛОГ**УВАЖАЕМИ УЧИТЕЛИ, СЪПИ УЧЕНИЦИ,**

За мен е чест да Ви поздравя по повод 95 години от основаването на ПГ „Акад. С. П. Корольов“, гр. Дупница!

Смятам, че едно училище не е само една сграда или сбор от определен брой хора. То е мястото, в което всеки един от нас извървява дълъг път, изпълнен с много препятствия и усилия в успехите.

През всеки един период ние не само натрупваме знания, но и съзнателно се градим като личности и се подготвяме за истинския живот. Всеки се учи от началото до края на дните си, но училището е основата, от която се започва.

Като бивш възпитаник на учебното заведение няма как в този празничен ден да не си спомня годините, преминали в класните стаи. Благодарен съм за усилията на всички мои учители, интелигентни, амбициозни и добросърдечни, които успяха да запалят интереса към науката у мен. С тяхна помощ разбрах, че няма невъзможни неща, стига да имаш желанието да се бориш за това, което искаш. Затова гимназията, която дава професионално образование в областта на техниката и технологиите, ми помогна да повярвам в себе си и ме поведе по трудния житейски път на медицината, моята сбъдната мечта!

С огромна гордост мога да заявя, че за мен беше чест да бъда част от живота на ПГ „Акад. С. П. Корольов“, гр. Дупница!

Поздравявам Ви с юбилея и Ви пожелавам кураж, сили и воля в неспирните Ви старания за усвояване на научни знания в съзвучие с моралните ценности на българските национални традиции! Бъдете здрави и вярвайте, че трудът Ви винаги ще бъде ценен! И след това - всичко останало!

КОРОЛЪОВЦИ РАЗКАЗВАТ

АСЕН ИВАНОВ АСЕНОВ –ВИПУСК 1997

Здравейте,

Казвам се Асен Иванов Асенов. По-долу в текста ще разберете защо се представям с трите си имена и каква е връзката с една от многобройните забавни случки случили се по времето на обучението ми в училището.

Накратко за мен: възпитаник съм на Техникум по механоелектротехника „Акад. С. П. Корольов” – гр. Дупница, специалност „Електрообзавеждане на промишлени предприятия и битови сгради”, 4 - годишен курс на обучение.

След средното си образование продължих обучението си в ТУ-София, където придобих няколко степени на висше образование в различни специалности. Последната придобита степен от мен е магистър по специалност „Електроснабдяване и електрообзавеждане“ в ТУ-София. Работя по специалността и практикувам получените знания в средното и висшето си образование.

А ето и забавната случка, за която споменах по-горе:

Отначало учех в Техникум по минна промишленост в гр. Бобов дол. Но поради различни причини реших след приключването на първия срок да подам документи в Механото (така бе известен техникума в града).

След проведени разговори и представяне на различни документи административният секретар ме заведе в класната стая при новия ми курс. Оказа се, че целият клас се състои само от момчета. Представиха ме със следните думи пред новите ми съученици: „Ученици, запознайте се с новия ви съученик Асен”. Последва бурна реакция на смях от всички. Учудих се защо така реагират, а отговорът бе – „Ти си четвъртият Асен в класа. Отговорих: „ О, няма проблем – аз съм Асен Асенов”. Реакция – още по-голям смях. Оказа се, че съм втори в класа с тези имена. Така със смях и още няколко Асеновци започна обучението ми в любимото училище, за което до ден днешен пазя чудесни спомени!

ИНЖ. САШО МЕТОДИЕВ ВЪЖАРОВ

Управител и собственик на фирма „Ванико“ ООД, фирма с 30-годишен опит в сферата на машиностроенето и една от водещите в Югозападна България

На 15 септември 1973 г. започнах обучението си в ТМТ „С.П. Корольов“.

Изключително силно впечатление на дете като мен, идващо от село, ми направи подреденият двор, разчертан за сутрешна физзарядка, на която участват всички – от I до IV курс, и всички с униформи, без компромиси.

Още от първите часове разбрах, че наистина това не е случайно средно училище. Стартирахме с преговорни уроци, за да се установи нивото на учениците и веднага започнаха да ни запознават с учебната и производствената база. Ние останахме впечатлени от търпението и вниманието на всички преподаватели и особено на тези по практика. Дори сега, от дистанцията на времето, пак мога да кажа, че имам уважението и респекта към моите преподаватели.

През третата година на обучението започна подготовка за честване на 50-годишния юбилей. Тогава оборудваха работилниците с чисто нови стругове и фрези, на които на нас вече - учениците с опит, ни даваха да работим. През лятото за провеждането на задължителния стаж бях назначен на длъжност „Стругар“ в „Централна ремонтна база“ в гр. Бобов дол за два месеца и половина.

През четвъртата година се включих активно в разработването на различни проекти по ТНТМ, като изработвахме моделите сами. Бяхме най-горди, когато на двама от нас възложиха оживяването на изработените от учениците стругове С8М.

Теоретичната подготовка по професията ни беше на университетско ниво, а за практическата ни издадоха удостоверение за квалификационна степен.

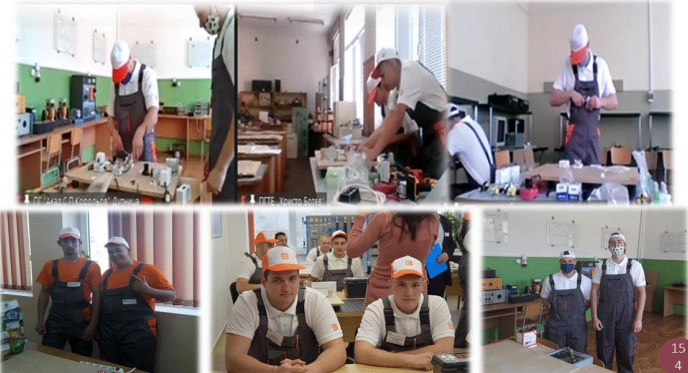
И сега, след 45 години, с гордост заявявам, че съм възпитаник на ТМТ „С. П. Корольов“, гр. Дупница !

УЧИЛИЩЕТО ДНЕС

- През 2022 г. завърши мащабен ремонт и обновяване на материално-техническата база по Оперативна програма „Региони в растеж”. Открита е и нова специалност – „Компютърни мрежи”
- Училището работи по много проекти и програми- „Еразъм+“, „Ученически практики“, „Подкрепа за успех“, „Без свободен час“, „Заедно в изкуствата и спорта“ и др.
- Учениците в дуална форма на обучение по специалностите „Топлотехника“, „Машини и апарати в химическата и хранително-вкусовата промишленост“, „Електрообзавеждане на предприятията“ провеждат обучението си по практика в реална работна среда в **ТЕЦ „Бобов дол“**, **„Тева“ гр.Дупница**, **„Електрохолд“ гр. Дупница**.

Участия в национални състезания и конкурси: „Стани стипендиант на ЧЕЗ“

Провеждаме открити уроци и състезания

ЮБИЛЕЙНО

В ЛЕТО 1927-МО В МАЛКА БЪЛГАРИЯ
С ТРИМА УЧИТЕЛЯ ОТ УНГАРИЯ
В ДУПНИЦА – ГРАДЕЦА РИЛСКИ
РОДИ СЕ ШКОЛО ЗА ТЕХНИЦИ.

КОВЕШЕ КОЛАРО-ЖЕЛЕЗАРИ,
А ПОСЛЕ ФРЕЗИСТИ И СТРУГАРИ,
ПОНЯКОГА ДАЖЕ МИНЬОРИ
И РАЗНИ КАТЕГОРИИ ШОФЬОРИ.

В ПО-НОВО ВРЕМЕ ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ
И МОНТЬОРИ НА ХЛАДИЛНИЦИ,
ОЩЕ КАДРИ ЗА ЕЛЕКТРОНИКАТА,
И МЕНИДЖЪРИ ЗА ИКОНОМИКАТА.

УЧИЛИЩЕ, ПРЕКРАЧИЛО В ДВА ВЕКА,
В ТЕБЕ ИЗРАСТВА ЧОВЕКА –
ОТ ЮНОШАТА НЕУВЕРЕН
С НАДЕЖДА НА УЧИТЕЛЯ ПОВЕРЕН!

ПАВЛИНА КОЛАРОВА

